

На петия день отъ изтичане срока за обявяване, мѣстнитѣ комитети прѣ-  
пращатъ . . .

Така вече стои въ «Наредби за прѣхраната издадени отъ централния комитетъ  
за стопански грижи и обществена прѣдвидливостъ».

Държавенъ вѣстникъ, 3. X. 1916.

Партията по никой начинъ нѣма да участвува въ управленieto до изтичане  
мандата на камарата, до новитѣ избори. Рѣшения на върховния партиенъ съвѣтъ на  
радикалната партия.

Зора, 10(?). IX. 1919.

Слѣдъ изтичане горния срокъ, въпроса ще се внесе на разглеждане въ  
общинския хигиенически съвѣтъ.

Обявление на софийското градско общинско управление отъ 29. VII. 1919.

Бунтуване германския индивидуализмъ противъ тиранията на конкеритѣ  
и тази на водителитѣ на социалдемократията.

Утро, I. V. 1919.

Поради спадането цѣната на драхмата, атинската и прейската търговски  
камари сж имали съвѣщание съ надлежитѣ власти за мѣрките, които трѣбвало да бж-  
датъ взети противъ по-нататъшното бързо спадане на драхмата.

Прѣпорець, 9. IX. 1919.

Плодъ на тѣхната операция е падането въ ржцѣтѣ имъ видното руско  
пристанище съ всичкитѣ негови грамадни богатства и мощни укрѣпления.

Утро, 12. IX. 1919.

Очъртанieto фронта на настѣпващитѣ въ Венецианската равнина съюзни  
австро-германски войски се мѣни съ една голѣма бързина. Съ падането главния  
железнопътенъ възелъ Удине става ясно, че рѣбата Тальяменто е първото прѣпятствие,  
което италианцитѣ биха използвали за задържане или за забавяне на (тука на-то мо-  
жеше по-скоро да липсува) съюзното настѣпление.

Военни извѣстия, 31. X. 1917.

И тоя съвсѣмъ неграмотенъ начинъ на изражаване се употребя безсозна-  
телно отъ по-добри наши писатели.

Ето два-три примѣра:

Но радикалтѣ, който диги умопомрачението на демократитѣ въ проваляне  
надеждитѣ имъ да се наложатъ чрѣзъ властта . . .

Уводна статия «Интелигентнитѣ сили» въ Прѣпорець, 10. V. 1919.

Благороднитѣ другари около в. «Народъ» не правятъ хасъ отъ възможното  
прѣминаване въ трѣшното министерство въ ржцѣтѣ на земеделцитѣ.

Добричановъ, Миръ, 4. X. 1919.

Въ тоя договоръ се казваше, че въ случай разпадане турската империя  
Цариградскиятъ районъ и протоцитѣ влизатъ въ сферата на рускитѣ интереси.

. . . При дохождането въ 1911 год. народняшко-прогресивния ка-  
бинетъ, въ министерството на външнитѣ работи не се оказали никакви книжа по  
тоя въпросъ.

Ат. Шоповъ, Руско-българскитѣ прѣговори за политически съюзъ въ 1910 г.  
(Миръ, 25. VI. 1919.)

Има отглаголни сжществителни образувани отъ глаголи, които се употрѣ-  
бятъ и като прѣходни и като непрѣходни, та въ такива случаи изпускането на  
прѣдлога „на“ би могло и да се оправдае и обясни, ако глаголтѣ се смѣтне